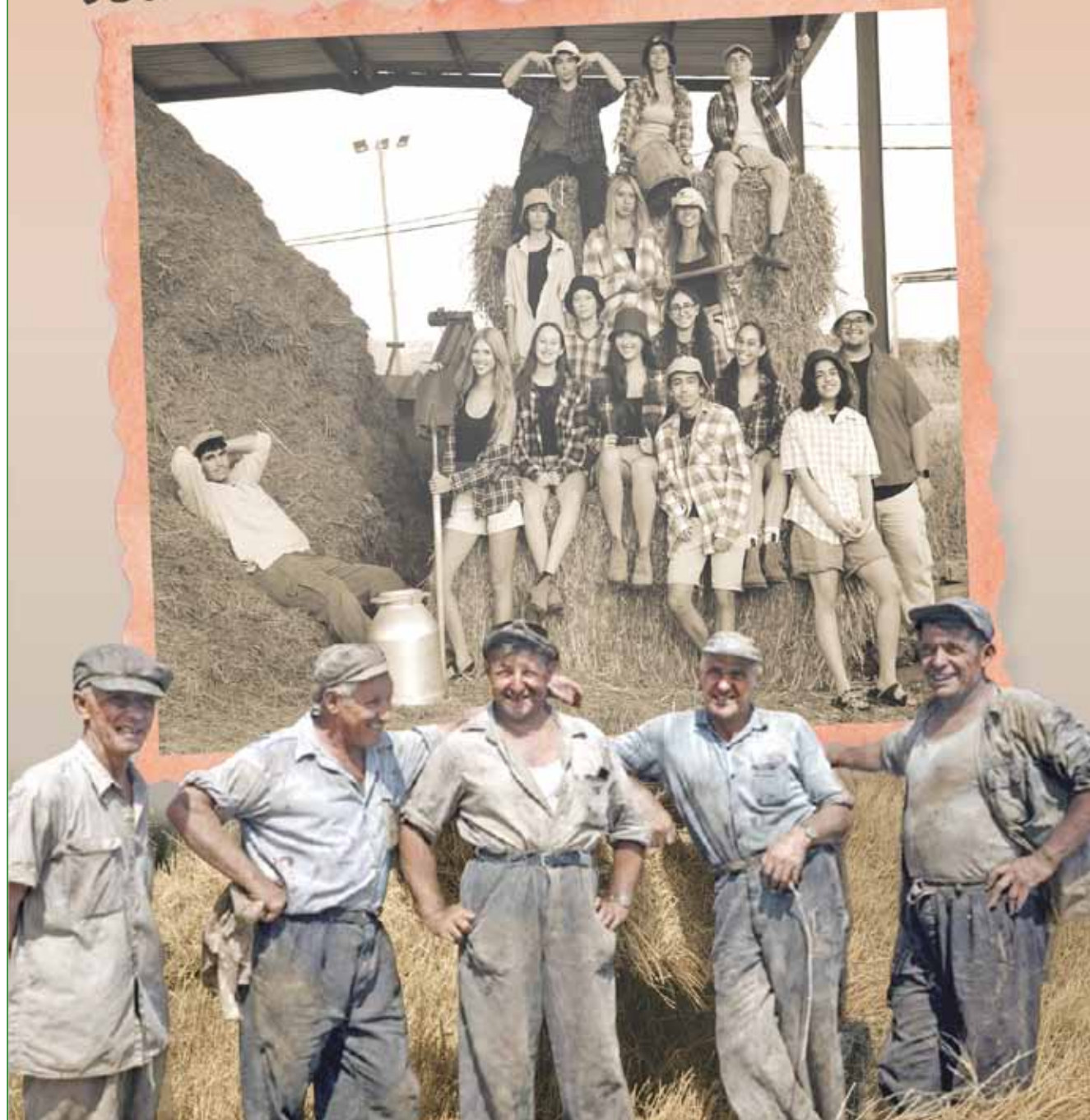

דפי גור

יום ו', ג' באב תשפ"ו, 17.7.2026, גיליון מס' 5097

"הפעם של היום"

כיתת "גפן" מזמינה את הציבור לחג מחזור פ'
ביום ו' 17.7.26 ב-20:30 בחדר האוכל

משולחן יו"ר יגור שי גרוסמן

11.7.2026

ממ"דים

הושלם גיבוש עקרונות הבנייה הפרטית של הממ"דים. הנושא נדון בוועד ההנהלה, ואנו נערכים לקיום מפגשי הסברה עם תושבי השכונות, אותם יובילו נוקי ושהם.

בנייה פרטית והוצאת תשתיות מהמגרשים

הוכן נוהל מסודר בנושא, והוא צפוי לעלות לדיון בוועד ההנהלה ולאחר מכן - ד לאישור האסיפה.

עקרונות הקליטה

כידוע, שתי ההסתייגויות שהועלו להצבעה התקבלו. לאור העובדה שאחת מהן משנה באופן מהותי את משמעות הנוהל ואף יוצרת מורכבויות משמעותיות להמשך הדרך, נדרש מאיתנו לבצע בחינה מחודשת של הנושא, בטרם נתקדם בגיבושו ובהטמעתו.

אתגרי הניהול והמשך הדרך

בהמשך להצבעה בנושא עקרונות הקליטה רמי פלג הודיע על רצונו לסיים את תפקידו כמנהל הקהילה. רמי הוביל במשך תקופה משמעותית את אחת הקהילות הגדולות והמורכבות בתנועה הקיבוצית. בתקופה זו הושלמו מהלכים חשובים ובהם: אישור התקציב, קידום התבי"ע של יגור והובלת תהליכים קהילתיים מורכבים, לצד התמודדות עם אתגרים אישיים וארגוניים לא פשוטים.

בדבריו על סיום תפקידו, ביקש רמי להפנות את תשומת הלב ל"דגלים האדומים" שעלו לאורך הדרך. אנו רואים בכך קריאה לאחריות וללמידה, ופועלים כבר בימים אלו לבחינה מעמיקה של האירועים, כדי להפיק לקחים ולהבטיח, שלא נחזור על אותן טעויות.

ברור לנו, כי המשך פעולה באותם דפוסיים לא יוביל לתוצאות שונות. ועד ההנהלה קיים דיון מקיף בנושא והטיל על ההנהלה הפעילה לגבש "מצפן ארגוני" חדש, אשר יסייע להגדיר באופן ברור את מבנה הניהול, את תהליכי קבלת ההחלטות, את תחומי האחריות ואת כלי העבודה של הנהגת הקיבוץ.

בכוונתנו לפעול באחריות, בשיקול דעת וללא פזיזות. תחילה נבנה תשתית ניהולית ברורה ויציבה, ולאחר מכן נתקדם לאיוש תפקיד מנהל הקהילה. הכוונה היא לא רק לבחור אדם מתאים, אלא גם להבטיח, שהנהגת הקיבוץ והמנהלים יעמדו לרשותו עם הסמכויות, הכלים והתשתית הארגונית, הנדרשים להצלחתו ולהצלחת הקיבוץ כולו.

חברי יגור היקרים,

חלף חודש מאז הדיווח הקודם - חודש משמעותי ורווי עשייה, לצד אירועים חשובים המחייבים אותנו לעצור, ללמוד ולהפיק מסקנות.

שיוך הדירות

כזכור, אימצנו מתכונת עבודה חדשה, הכוללת מנגנוני ניהול ובקרה מחודשים, במטרה לעבוד על הנושאים במקביל ולהבטיח שהנושא יקבל את הקדימות הראויה. כל צוותי המשנה בתחום שיוך הדירות אוישו, ורובם כבר החלו בעבודתם.

צוות הניהול המצומצם של שיוך הדירות התכנס כבר פעם שנייה, והוא מרכז ומוביל את כלל הפעילות בתחום. צוות בניית השכונות התכנס אף הוא פעמיים, למד את הנושא והחל בגיבוש המלצותיו, תוך הבנה, שקידום תכנון השכונות החדשות הוא מנוע מרכזי לקידום התהליך כולו. בשבוע האחרון התכנס לראשונה צוות סימון המגרשים המחודש והחל בהיערכות לקראת חידוש עבודת הסימון. במקביל, פורום התכנון ממשיך בעבודתו, וצוות הסדרי השיוך נערך לקראת פגישתו הראשונה.

צוות התייעלות ותקציבים

קיבלנו רשימה מכובדת של חברים, שהביעו רצון לקחת חלק בתהליך החשוב. בימים הקרובים נשלים את הרכב הצוות ונקדם את תחילת עבודתו. במקביל, המחלקה הכלכלית כבר ביצעה עבודת הכנה משמעותית, הכוללת מבנה תקציבי מעודכן ורשימת נושאים והמלצות לדיון. אנו ערוכים ליציאה לדרך.

איזונים

בהתאם להחלטת ועד ההנהלה, אנו יוצאים בימים אלו ב"קול קורא" לאיתור גורם מקצועי, שיוביל את תהליך בניית ההסכמות הפנימיות. אנו מבקשים לשלב בתהליך ניסיון מקצועי לצד היכרות עם הקהילה, מתוך הבנה שמדובר במהלך מורכב, רגיש והכרחי לעתיד הקיבוץ. בימים הקרובים תפרסם ורד ברוקר, מנהלת משאבי האנוש, את תנאי "קול קורא", ולאחר מכן נתחיל בעבודה.

לכבוד חברי יגור,

ברצוני להסביר את הסיבות בעטיין החלטתי לסיים את תפקידי ביגור.

כאשר לקחתי על עצמי את תפקיד מנהל הקהילה ביגור, הגעתי מתוך תחושת שליחות עמוקה וכוונה מלאה להוביל, יחד עם ההנהלות וממלאי התפקידים האחרים, את הקיבוץ אל מול האתגרים הניצבים בפניו.

בעיני, האתגרים העיקריים העומדים בפני יגור הם:

1. מימוש שיוך דירות וקליטה.
2. התאמת תקציב הקהילה בשנים הבאות לשינויים המתחייבים מתוקף החלטת הממשלה משנת 2016 לגבי מיסוי קיבוץ מתחדש.
3. התאמת סוגיות בחוברת השינוי להווה (סבסודי חינוך, צרכים מיוחדים, סבסודים שונים, פנסיה, ביטוח לאומי, איזונים ועוד...).

4. שימור ושיפור השוטף בכל תחומי החיים. על מנת לעמוד באתגרים אלה נדרש:

- א. ועד שיועד לעבוד כצוות מוביל.
- ב. התנהלות באסיפה, שמאפשרת קידום החלטות בזמן ועלות תועלת סבירים: השיטה הנהוגה ביגור, בה כל חבר יכול להסתייג/לערער על הצעת הוועד ולהחזיר את הדיון לוועד וחוזר חלילה, הינה שיטה שאינה נהוגה בתנועה הקיבוצית (אלא אם הוועד מראש מציע את התהליך הזה, לדוגמה באישור תקציב) זו שיטה הגוררת: סחבת, איבוד זמן יקר, הוצאת דברים מהקשרם, עיכוב תהליכים, הוצאת האוויר מהמפרשים לממלאי תפקיד ולהנהלות שיטה היוצרת קושי אדיר לקדם החלטות.

ג. החלטות חברים בקלפי: הצבעה בקלפי על הצעות הוועד היא בעיני ביטוי לאמון הציבור בוועד ובממלאי התפקידים!!! אנו משקיעים אינספור שעות בגיבוש הצעות, שטובת הקיבוץ אל מול עינינו, גם תחת שקיפות מלאה של פרטוקולים ודברור מיטבי. עדיין יש סוגיות שיהיה קשה להסביר לציבור הרחב. לשם כך נערכים דיונים מקצועיים רבים וארוכים, במסגרתם אנחנו נכנסים לעומקם של דברים ודנים במכלול אדיר של שיקולים. לכן, נדרש אמון הציבור בוועד שהוא בחר, בהצבעות בקלפי, כדי שהוועד יוכל לעמוד באחריות שלו כלפי הקיבוץ וחבריו. לאסיפה/קלפי יש סמכות להחליט, אך אין לה אחריות!!! האחריות הינה על ממלאי התפקידים וחברי ההנהלות, זוהי אחריות פורמלית ומשפטית.

לעצם העניין של ההסתייגויות בהצבעה האחרונה שהיו, מבחינתי, את הקש ששבר את גב הגמל. שתי ההסתייגויות שהתקבלו הינן בעלות פוטנציאל פגיעה משמעותי בקליטה לקיבוץ. הצעת יאיר, מכיוון שמדובר בקליטה לבנייני קומות ולא בטוח שיהיו מספיק ילדים ראשונים למלא בניין, אז יצטרכו להמתין שיתמלא. וההצעה של עמרי הופכת את הקליטה לבת ערובה של עד אחרון החברים והיורשים, שיחליטו או לא לסמן מגרש.

קליטה ביגור - בעיני, נושא הקליטה בקיבוץ הוא צורך ברור ושאין לגביו מחלוקת, במיוחד כאשר אנו סוגרים השנה גן

בחינוך ושלא קלטנו כבר 4 שנים. הקליטה הינה יעד של הקיבוץ כקיבוץ (במסגרת נוהל הקליטה, יהיה אפשר לקבוע את קצב הקליטה וכך לפזר את הקליטה על פני טווח שנים ופריסת מגרשים מוטבים לבנים ראשונים), אחרת הגיל הממוצע יאמיר, יסגרו בתי הילדים והמקום ישנה פניו לחלוטין.

שמעתי אמירות של חברים, שאמרו שלא נורא אם לא תהיה קליטה... ושלא נורא אם מספר החברים יקטן... העיקר שהבן שלי יקבל "מגרש מוטב" (כשברור שלא ניתן יהיה לתת את זה לכל המשפחות דהיום). זה לא עולה בקנה אחד עם הבנתי את המציאות של בניית שכונות רוויות והצרכים של הקיבוץ, ואני לא נכנס לשאלה היכן רמ"י בתמונה לקיבוצים שלא מנצלים את שטחי מגוריהם לקליטה.

מעבר לאמור לעיל, להיות מנהל קהילה בקיבוץ יגור בשנת 2026 זה תפקיד שחק מאוד (מצב כלכלי מאתגר, טיפול בחובות חברים, טיפול בחברים ובבנים עם צרכים מיוחדים, משברים בחינוך, סכסוכי שכנים, תחושה ששיוך הדירות הפך את האנשים לפחות חברותיים לשכנים שלהם בלשון המעטה, תלונות חברים על כל ממלא תפקיד ונותני שירות, טיפול בחברים שלא מעבירים פנסיה ולא חותמים על מסלוקות, טיפול בחברים שהעבירו את מגוריהם מחוץ ליגור ללא אישור, קידום פרויקט שיפוץ דירות קטנות, עזרה לנדל"ן במיצי מבתים להשכרה, שיימינג ברשתות, צורך בקיצוצי תקציב ומשרות, התמודדות במשברים לאומיים, אחריות אישית על העתיד הכלכלי, בהינתן שהחבר מצביע בקלפי על הכיס שלו בלי אחריות למה שיקרה ועוד ועוד סוגיות מורכבות).

ידעתי להתמודד עם השוטף ואתגרי התפקיד, אך כשאני רואה שבסוגיות אסטרטגיות, שמהוות את עתיד הקיבוץ, אנו נבלמים, זה מקשה מאוד על הרצון שלי להמשיך בתפקיד ולשאת באחריות.

כדי לממש את האחריות והשליחות שלי, כפי שאני תופס אותה גם לגבי הקליטה וגם לגבי אתגרים אסטרטגיים אחרים, צריך ארגו כלים ראוי ומתפקד, שיטה שתאפשר קידום החלטות אסיפה ביעילות וללא בומרנג של הסתייגויות וערעורים בלתי פוסקים ואמון הציבור בקלפי על הצעות ועד. לא על כל הצעה של הוועד צריך להצביע בעיוורון, אך בסוגיות אסטרטגיות ומשמעותיות עם השלכות נרחבות, יש חשיבות לאחריות הציבורית על ההצבעות בקלפי. בלי זה, לא ניתן לקדם את הקיבוץ אל מול האתגרים הקיימים בטווח זמן סביר.

קיבוץ יגור לא מורכב, דרך קבלת ההחלטות ואמון הציבור בהנהלות, הופכות אותו למורכב לניהול ולהובלה, את זה אין בעיה לשנות, אם הקהילה תחליט שהיא רוצה בכך.

אני מתנצל בפני שנפגע מהחלטתי, אני מקווה עבור ממלאי התפקיד, הנוכחיים והבאים, ועבור הקיבוץ, שיחול שינוי שיאפשר לקיבוץ להתנהל ביעילות ואחריות לקידומו ופיתוחו.

החלטות, ערעורים והסתייגויות

באגודה השיתופית, המנדט לניהול הקיבוץ והובלתו נתון לוועד ההנהלה וליושב ראש שלו, שאמורים לקדם את הקיבוץ אל מול האתגרים ולהציע לאסיפה הצעות של נהלים\הסדרים, שמהווים את המדיניות שתיושם בנושאים השונים.

מבחינת פקודת האגודות השיתופיות ותקנות האגודות השיתופיות יש מעט מאוד נושאים שחובה להביא לאסיפה: דין וחשבון של ועדת הביקורת, אישור המאזן המבוקר כחוק וחשבון רווח והפסד, דיון בהערות הרשם, ברית הפיקוח או מבקר החשבונות של האגודה לגבי המאזן, אם היו כאלה; אישור התקציב השנתי של האגודה, ואם מוצע להטיל מסים על החברים, אישור המסים האמורים; בחירת הוועד והמועצה, ועדת הביקורת, אם יש כאלה באגודה על פי תקנותיה, וכן רשויות אחרות של האגודה, שעל פי הפקודה או תקנות האגודה יש לבחור אותן באסיפה כללית, הכול את תמה תקופת כהונתה של אותה רשות; קבלת חברים והוצאת חברים מהקיבוץ ונושאים אחרים, שעל פי תקנון האגודה חובה להביא בפני האסיפה. למעט הנושאים הללו, אין חובה להביא דברים לאסיפה, זולת אם הוועד החליט על כך, או אם 10% מהחברים ביקשו להעלות נושא לאסיפה.

ביגור התקבלה ב-2019 החלטת אסיפה, שקובעת, שכל חבר יכול להציע הצעה לאסיפה או להגיש הסתייגות להצעת הוועד שעל סדר היום באסיפה, ואז הדיון חוזר לוועד, הוועד נפגש עם מי שהסתייג\הציע הצעה חדשה, מקבלים את הצעתו, או לא, וההצעה חוזרת לאסיפה, ומשם ניתן לחזור שוב על התהליך, ואין סופיות לתהליך. שיטה זו אינה שגורה ואינה נהוגה בקיבוצים רבים, אם בכלל.

הבעיה בשיטה זו הינה שמשך קבלת ההחלטות מתארך, אין סופיות לדיון, לא ברור מהי הסתייגות ומהי הצעה חדשה. כל הצעה או הסתייגות, יכולות להתקבל ולהיות בסתירה או הוצאה מההקשר של ההחלטה המקורית. הוועד שדן באופן יסודי בהצעות שהוא מביא, יכול להיות אחראי להצעות שמובאות על ידו, ואילו הצעות לשנות חלק, יכולות להוציא דברים מהקשרם. התהליך הארוך והממושך, יכול לרפות את ידם של המובילים לבזבז זמן לדחות את סיום התהליך.

באגודה שיתופית יש הרבה מאוד איזונים ובלמים (נוהל ערעורים, 10% חתימות, נציגי ציבור, שקיפות בפרסום פרוטוקולים ועוד), אך ההחלטה שהתקבלה ביגור מסוכנת

ובעלת פוטנציאל נזק משמעותי לקיבוץ.

תהליך מוצע להתנהלות אחרת

שלב א' - הוועד מפרסם את הנושאים לסדר היום לכלל הציבור, ניתן זמן מספיק מראש, כאשר יש סוגיות רוחביות. אם סדר היום כולל נוהל או הצעה לתיקון, תקנון או לתיקון נוהל, יפורסם גם הנוהל המוצע או התיקון באופן מפורט, על מנת, בתוך זמן קצוב מראש, לאפשר לחברים, שיש להם הסתייגויות או הצעות, להביא בפני הוועד את עמדתם עוד לפני הדיון באסיפה. הוועד ידון בהערות/הצעות/הסתייגויות החברים שהוגשו לו, ועל פי שיקול דעתו יזמין את החברים שהגישו לו הערות/הצעות/הסתייגויות להשמיע בפניו את הסבריהם. לאחר מכן יגבש הוועד את הנוסח הסופי שיועלה לאסיפה ויפיץ אותו לציבור לפני האסיפה, כהצעה לסדר היום.

שלב ב' - ההצעה מועלת לאסיפה ע"י הוועד כחלק מסדר היום: האסיפה תדון בהצעה ותשמע את התייחסות החברים המעוניינים לחלוק על הנוסח המוצע על ידי הוועד. יו"ר הוועד יוכל, על פי שיקול דעתו ולאור התייחסות האסיפה, להציע להסיר את ההצעה מסדר היום, על מנת להחזירה לדיון נוסף בוועד. אם לא הוחלט להסיר את ההצעה מסדר היום, תובא הצעת הוועד כלשונה להצבעה בנוהל הרגיל.

שלב ג' - כאשר הסעיף מגיע לקלפי ככל הצבעה, עומדת לחבר הזכות להצביע בעד\נגד.

שלב ד' - על פי התקנון, יהיה על הוועד לכנס דיון אסיפה מחודש בהצעה על פי דרישת 10%, לפחות, של החברים וזאת בתוך 30 יום מהמועד בו הוגשה לו דרישה כזו. תהליך זה יעיל יותר, מאפשר לחברים להביע עמדתם ואחראי יותר מבחינת התוצאות ונשיאת האחריות של ממלאי התפקידים וההנהלות.

בחירה ופיטורין של ממלאי תפקידים

לאסיפה יש כלים מועטים ביכולת ראיון מועמדים מתאימים, ולפטר אותם במקרה שתפקודם לדעת הנהלת הקיבוץ מחייב זאת.

לתפיסתי, האסיפה צריכה לבחור את יו"ר הקיבוץ, את מנהל הקהילה, את יו"ר אחי"ג ואת יו"ר לגין. לוועד צריכה להיות אפשרות לסיים את תפקידם, אלא אם דורשים 10% מהחברים דיון בנושא באסיפה.

כל שאר ממלאי התפקידים צריכים להיבחר ע"י ההנהלות הרלבנטיות, זה תפקידן ואחריותן, אי אפשר לנהל ביעילות בצורה אחרת.

בית יגור משתתף בצער
לאה מרזל והמשפחה
על מות
יודל'ה בן חיים ז"ל

ביום ב', כ"ח בתמוז תשפ"ו, 13.7.26
הבאנו לקבורה את חברתנו
עין יה ניר ישורון ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

יפתח שחר (מתוך "חצר יגור" - ערוך)

הכותרת לדברים הייתה צריכה להיות "בגנות הדמוקרטיה הקיבוצית הישירה ובזכות הביורוקרטיה".

אין ספק, שהחלטות הנוגעות לתפעול השוטף של הקיבוץ, אינן יכולות להיעשות באמצעות האסיפה, ההנהלה, באמצעות הוועדות ולפעמים בעצמה, הן צריכות להתקבל ברמה היומיומית. לצערי, הגישה הריכוזית ביגור, במבחן המציאות, מביאה את מנהל הקהילה לעקוף את הוועדות הנבחרות ולקבל החלטות בתחומן לפעמים בניגוד להחלטותיהן.

ברשימת הנושאים שמציין רמי שיש להביאם להחלטת הציבור, נעדר תחום שלם הנוגע לעקרונות הקהילה או למוסדותיה, לדוגמה: החלטות על שינוי ייעוד או שימוש במוסדות הקיבוץ, שנועדו לשרת את כלל הציבור ורווחתו. האם יעלה על הדעת, שהוועד או הנהלת הקיבוץ יקבלו החלטה לסגור את חדר האוכל ולהשכירו כאולם אירועים ללא דיון באסיפה והחלטה בקלפי? האם הוועד או ההנהלה יכולים להחליט על שינוי ייעוד או שימוש בבית בר יהודה או חלקים ממנו (רמי טוען שכן). האם ההנהלה יכולה להחליט על סגירת הברכה או השכרתה? גם מדיניות הנדל"ן ביגור, המשפיעה על איכות חייו ועל נופ הקיבוץ, לא מופיעה ברשימה והגיע הזמן שתקבל התייחסות של חברי יגור.

אני לגמרי מבין את הקושי בניהול הקהילה ואת התסכול של ממלאי תפקידים, שמרגישים שלא נותנים להם לעבוד, אבל המסקנה שרמי מגיע אליה, שצריך להגביל את מעורבות הציבור והשפעתו על קבלת ההחלטות היא שגויה ויש לה מחיר חברתי. יגור נמצאת בתקופת מעבר, שהחלה עם ההפרטה וממשיכה בתהליך השיוך. התהליך הזה מייצר מתחים בין דוריים, ובמקביל, מלווה גם בהפסקת הקליטה ביגור. נוסף לזה את מצבה הכלכלי של יגור, שבלשון המעטה ניתן לומר שהוא לא טוב, וברור שאלו זמנים מאתגרים. דווקא בזמנים כאלה צריכה ההנהלה לגלות רגישות לרחשי הציבור ולחפש

כל דרך להגברת תחושת השייכות והמעורבות של החברים. מהלכים כמו אלו שמציע רמי, רק יחמירו את חוסר האמון, הניכור והתסכול של החברים.

אודה על האמת, שהאסיפה כבר שנים לא ממלאת את יעודה כבמה לדיונים מעמיקים, הן משום מיעוט המשתתפים והן משום שהרבה מההצעות המוגשות לציבור מגיעות כבר בשלב מוגמר, כאשר מצד אחד, ההנהלה או הצוותים שעבדו עליהן כבר מרגישים שהנושא מוצה, השותפים לגיבוש ההצעות פיתחו תחושת מחויבות ולכן הפתיחות להערות הציבור ולשינויים מוגבלת. ומצד השני, הציבור מרגיש שאין לו את המידע או את הכוח להתעמק בהצעות. התוצאה, שכאשר הנושא מובא לקלפי, כשרוב הציבור לא היה שותף בדיון, חלק מהציבור אינו מבין את ההצעה ו/או מצביע בהצבעת מחאה כנגד ההנהלה או שמכריעים רק האינטרסים האישיים או הקבוצתיים.

אני לא מציע לקיים את כל הדיונים ובכל נושא באסיפה, אבל אני כן משוכנע, שבעניינים הנוגעים לכלל הציבור יחליט הציבור על העקרונות שסביבם יגובשו ההצעות לקלפי.

בעידן הדיגיטלי בו אנו חיים, ישנם כלים רבים היכולים להגביר את המעורבות של החברים ולקיים רב שיח בנושאים השונים בתהליך גיבושם.

אני תקווה שחברים נוספים יתבטאו בנושא בטרם ישתנו החוקים.

חבר אנונימי

מרגיש לי שהפנייה אלינו היא, שנפסיק, אנחנו החברים, להפריע עם רעשי הרקע שלנו, ונתמוך במנהלים בצורה עיוורת. אם תתקבל החלטה שלא לרוחנו, נתעסק באיסוף חתימות כדי לפתוח מחדש את הדיון בנושא ובנקודת פתיחה כבר הרבה פחות טובה. אם החלטה של הוועד נופלת בקלפי, המשמעות היא שההחלטה פשוט לא הייתה מספיק טובה, מבוססת או מוסכמת. מנהיגות אמיתית נמדדת ביכולת להקשיב לציבור ולהגיע להסכמות.

שכנים חמים

במסגרת יחסי קהילה חמים עם כיבוי אש מנשר קריות התקיימה לצוות בבית אחווה פעילות הדרכה בכיבוי אש בהשתתפות הדיירים. ילדי הגנים הצטרפו לפעילות. את הפעילות היום הוביל רשף מומי חיימי בליווי לוחמי האש ברק ואנטון. היה מעשיר ומלמד ובעיקר חוויתי.

ל-75 ש"ח. שירותי הניקיון המופעלים באמצעות הקיבוץ מיועדים בראש ובראשונה לחברים הזכאים לשירות בהתאם להחלטות הרווחה. ככל שמתאפשר, ניתן לספק את השירות גם לחברי קיבוץ נוספים, בהתאם לזמינות.

3. חיוב עבור עבודת עובדי בניין

ברגע שחבר פותח קריאה ועובד מגיע אליו לתיקון הוא צריך לשלם על מינימום של חצי שעה, גם אם העובד היה אצלו מעט זמן.

1. הצעה לשינוי סדרי קבלת החלטות, הגשת הסתייגויות, מינוי בעלי תפקידים ופיטורין - באסיפה (ראה דיון נפרד)

2. שבר\העתק יגור

צפי לקבלת תוצאות והתובנות בגינן, אמצע סוף אוגוסט.

2. עדכון תעריף שירותי ניקיון

החל מחודש ספטמבר 2026 יעודכן תעריף שעת ניקיון

ותודה למילואימניקים

פלוגת המילואים של בועז אוחנה, התארכה בכריכה לערב פלוגה וסדנת עיבוד, אחרי חודשיים וקצת של לחימה בגזרת הר דב. תודה לישי בירמן וצוות הכריכה.

הוא משלנו

אריאל קינן של אודי ורויטל, מדליית ארד במכביה.

200 חופשי בקבוצת הנוער עד גיל 17.

אריאל היה מדורג רביעי לפני המשחה. הצליח לקזז משיאו האישי חצי שנייה והעמיד אותו על 1:58.3, אשר הספיק לו למקום השלישי.

הוא התחיל את המשחה באומץ ונחישות והוביל בחצי המרחק, אך בחצי השני הנציג האמריקאי ושחיין ישראלי הצליחו להקדימו.

איך ההרגשה? האמת מאוכזב קצת, הכרתי את המתחרים ורציתי לגבור עליהם, וגם הובלתי חלק מהדרך.

יש הבדל בין המכביה לתחרות רגילה? כן, בגלל המתחרים מחו"ל.

כמה שנים אתה שוחה? מכיתה ז', קרוב לארבע שנים, ב"מכבי חיפה", שהיא האגודה המובילה בתחום השחייה בארץ. החלפתי כבר 4 מאמנים.

כמה אתה משקיע בזה? 8 אימונים, 2-3 שעות כ"א.

איך אתה מגיע לאימונים? אבא ואמא, ותחב"צ.

מה סבא ראובן היה אומר? היה מאושר.

מה עוד בתוכנית? אליפות ישראל עוד שבועיים, לשפר את ההישגים.

מה יהיה בצבא? מקווה שיתנו לי להיות ספורטאי מצטיין.

חו"ל? יש מצב, אחרי הצבא.

חברים,

לפני מספר שנים ארזנו את עצמנו ואת בְּתֵנוּ הקטנה, ועברנו לקיבוץ קטן, חולית, בקצה הנגב המערבי, 200 קילומטר דרום מערבה מיגור. לחולית הגענו מתוך תחושת שליחות ועם רצון לתרום לחברה ולמדינה היכן שצריך (בועז הקים מכינה קדם-צבאית בקיבוץ ומוריה ניהלה את מערכת החינוך בקיבוץ יד מרדכי. בהמשך, הקים בועז מכינה נוספת בקיבוץ צאלים, ומוריה עברה לנהל את מחלקת הביטחון של התנועה הקיבוצית).

לפני כשלוש שנים נערכנו לחזור הביתה. רצינו מאוד לחזור ליגור, אך, לצערנו, באותה עת לא נמצאה עבורנו דירת משפחה. בתיאום ובהסכמה עם הנהלת הקהילה, הוחלט כי נשוב כאשר תושלם בניית הבית שלנו בשכונת הבריכה.

ואז הגיע ה-7 באוקטובר, והחיים של כולנו השתנו.

באותו הבוקר, תחת מטח טילים בלתי פוסק, התפנינו מביתנו בדרום מבלי לדעת מה צופן העתיד. בעודנו מתעדכנים במצבם של חברינו בקיבוצי העוטף, הגיעה גם הקריאה להתייצב למילואים (בועז כמ"פ בגדוד חי"ר, ומוריה כמג"ד בפיקוד העורף). דבר אחד היה ברור לנו, יש לנו בית ודלת פתוחה ביגור.

בחצי השנה, שבה התפנינו ליגור, זכינו לחוות מקרוב את העוצמה האנושית המדהימה של קהילת יגור. החיבוק שקיבלנו - אנחנו וילדינו, היה מרגש עד דמעות. הרגשנו עטופים, אהובים ובבית. על כך אנחנו אסירי תודה. את החסד הזה לא נשכח לעולם.

כששבנו לדרום, הבנו שמשימת חיינו השתנתה. הרגשנו שאין לנו אפשרות להמשיך בשגרת חיינו, ושעלינו לקחת חלק פעיל בשיקום חבל הארץ, שנפגע באופן הקשה ביותר.

מוריה קיבלה על עצמה את ניהול קהילת קיבוץ ניר יצחק, במטרה להשיב את חברי הקיבוץ לביתם, לשקם את הקהילה ולהוביל את תהליך הצמיחה מחדש. בועז הצטרף לצוות ההקמה של יחידת התנדבות חדשה באוגדת עזה, והקים מכינה חדשה של התנועה הקיבוצית ביד מרדכי ומפלסים.

כל זאת, במקביל למאות ימי מילואים ששנינו ביצענו וממשיכים לבצע מאז פרוץ המלחמה.

לאחרונה, הבנו שגורלנו נקשר בגורלו של הנגב. בחרנו לעבור לקיבוץ נירים, מתוך הבנה שהשליחות שלנו נמצאת כאן, ושכאן אנו יכולים לתרום את תרומתנו המשמעותית ביותר.

זו אינה החלטה קלה.

יגור הייתה ותמיד תהיה הבית שלנו.

עבור בועז - דור שלישי ביגור, יגור אינה רק מקום מגורים, היא חלק מהזהות שלו. יגור זורמת בכל נים ועורק בגופו, והערכים, שעליהם גדל, ילוו אותנו תמיד. גם עבור מוריה, יגור הייתה בית חם ומשמעותי, מקום של חברות, שותפות וערבות הדדית.

אולי יש בכך משהו המזכיר את דרכם של רבים מבני הקיבוצים לפני עשרות שנים, שעזבו את קיבוציהם ויצאו להקים את קיבוצי הגבולות, מתוך תחושת שליחות ואמונה בעתיד המדינה. גם אנחנו מרגישים שזו הקריאה של זמננו.

אנו עוזבים את יגור לא מתוך התרחקות, אלא כהמשך הדרך שעליה חונכנו כאן: דרך של אחריות, ציונות, התיישבות ועשייה למען הכלל.

אנחנו מבקשים להודות להנהלת קיבוץ יגור לאורך השנים, לחברים ולכל מי שליווה אותנו לאורך הדרך. תודה על הבית, על הערכים, על החברות, על האמון, על התמיכה, ובמיוחד על החיבוק הגדול, שקיבלנו ברגעים הקשים ביותר.

את יגור נישא איתנו תמיד, לכל מקום שאליו נלך.

באהבה, בהערכה ובתודה גדולה,

בועז ומוריה והילדים

נעמה לוי | אביתר פרידר | אייל שימשי | איתי שני | אמי זמיר | ארי רביב |
 בן עוז | מורל פז | אביב סער | הילה גרסמן | מוריה יעקובי | מתן וינקלר |
 נטלי זך | עמית ורדי | שבא לנסקי | תום בן-דור

ברכת יגור

אני רוצה לגלות לכם סוד: כשנכנסתי לתפקיד מנהלת החינוך הבלתי פורמלי לפני חודשיים, הגעתי עם לא מעט חששות. שמעתי סיפורים, ידעתי שהשנה הזו לא הייתה פשוטה עבורכם, ושעברתם קבוצה וכבודדים לא מעט טלטלות, אתגרים ורגעים מורכבים. אבל, אז הגעתי ופגשתי אתכם בגובה העיניים. במהלך החודשיים האחרונים הבנתי משהו חשוב: אתם לא מחזור שאפשר להכניס לתבנית קבועה מראש. אתם קבוצה של אינדיבידואלים. כל אחד ואחת מכם הוא עולם מלא, עם דעה מוצקה, אופי ייחודי ורצונות משלו. נכון, לא תמיד הסכמתם על הכול, הדרך לא תמיד הייתה חלקה, ולא פעם בחרתם לבחון את הגבולות (ולפעמים גם למתוח אותם...).

אבל, דווקא מתוך המורכבות הזו, ראיתי את העוצמה שלכם, ראיתי את הרגעים שבהם ידעתם להתעלות: כשצריך היה להרים אירוע, להתגייס למשימה או פשוט להיות שם בשביל חבר. ראיתי חבורה שלא מפחדת להגיד את מה שהיא חושבת: אנשים צעירים, דעתניים, שלא הולכים בעיניים עצומות אחרי הזרם. ראיתי את הלב שלכם, שמתחבא לפעמים מאחורי קשיחות או מרדנות, אבל הוא שם. רגיש, אכפתי ומחפש את הדרך שלו. בסופו של דבר, החינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ הוא לא פס ייצור של אנשים זהים. הוא המקום שמאפשר לכל אחד למצוא את הקול שלו, גם אם הדרך לשם רועשת ומאתגרת. השנה הזו מסתיימת, ואתם עומדים על קו הזינוק לעולם המבוגרים, לשנת שירות ולצבא. הכלים שיש לכם בידיים, החוסן, היכולת לעמוד על שלכם והניסיון שצברתם גם מהטעויות, הם הצידה הכי טובה שיש. צאו לעולם, תהיו גאים במי שאתם, תלמדו מהעבר ותבנו לכם עתיד מלא בעשייה ובמשמעות. השער של הנעורים נסגר, אבל הבית בקיבוץ תמיד נשאר פתוח עבורכם. עלו והצליחו, אני מאמינה בכל אחד ואחת מכם! בהערכה רבה ובאמונה בדרך שלכם. "הרוח נושבת, מניעה את המפרש, קח את המשוט, תהיה מלח".

קרן אוחנה

ברכת ההורים

ילדים אהובים שלנו, בסיומן של שתיים עשרה שנות לימוד: מהיד הקטנה שאחזה ביד שלנו, דרך השערים השונים שעברתם בבית הספר ובבתי הילדים, גדלתם והפכתם לנעורות ולנערים בוגרים, עצמאיים, חושבים, רגישים וכל כך מיוחדים כל אחד ואחד בדרכו. הדרך שלכם לא הייתה דרך רגילה. עברתם שנים במערכת החינוכית הפורמלית והבלתי פורמלית, במציאות משתנה ומאתגרת: ימי קורונה וסגרים, לימודים מרחוק, מלחמות, אזעקות, דאגות ואתגרים אישיים ומשפחתיים, שכל אחד ואחת נשא בדרכו. לצד כל אלה, המשכתם לגדול, ללמוד, להתנסות, לטעות, להחזיק חברויות, למצוא את הקול שלכם ולבנות לעצמכם דרך. היום אנחנו רוצים לעצור ולומר לכם: אנחנו רואים אתכם. רואים את הדרך שעברתם. לא רק את התעודה, לא רק את הסיום, אלא את כל הצעדים, הקטנים והגדולים, שהביאו אתכם עד כאן. יש בכם חיבורים, זיכרונות משותפים, ילדות אחת שנרקמה כאן, בקיבוץ יגור, בתוך קהילה שעטפה, גידלה, חינכה, דאגה ופתחה דלתות ולבבות. אנחנו, ההורים, רוצים להודות לכל מי שהיה חלק מהמסע שלכם: לצוותי החינוך שליוו אתכם לאורך השנים, למחנכות ולמורים, למדריכים, לאנשי הקהילה, למשפחות, לשכנים ולכל מי שראה אתכם, האמין בכם, החזיק אתכם ואותנו ברגעים של קושי, ושמח אתכם ואיתנו ברגעים של הצלחה. המסע שלכם הוא גם עדות לכוחה של קהילה שמגדלת ילדים לא רק להצליח, אלא להיות בני אדם טובים, אכפתיים, שייכים ומשפיעים. ועכשיו, רגע לפני שאתם יוצאים אל פרק חדש: לשנת שירות, לצבא, ללימודים, לעבודה, למסעות ולחלומות, שעוד ייפתחו בפניכם, אנחנו מאחלים לכם שתצאו לדרך עם לב פתוח וגב זקוף. תזכרו, שגם כשאתם מתרחקים, יש לכם תמיד בית לחזור אליו. בית של משפחה, של חברים, של זיכרונות, של שורשים ואהבה גדולה. וכמו הגפן, שעל שמה נקראת כיתתכם, היו מחוברים לשורשים, פתוחים לאור, גמישים מול הרוח, ומלאים בפרי הטוב שצמח בכם לאורך הדרך. צאו לעולם בביטחון, בענווה, בשמחה ובאמונה גדולה בעצמכם.

באהבה גדולה ובהתרגשות, **הורי כיתת גפן**

ברכת המדריכים

ילדים שלנו, אנחנו גאות ונרגשות להגיע לרגע הזה, שאתם מסיימים פרק ארוך וחשוב בחיכם, אך מתחילים פרק חדש ומרגש עוד יותר. כמדריכות שלכם זכינו לראות אתכם גדלים ומתפתחים, מתגבשים ומתחברים כקבוצה אחת - כיתת גפן. בשנה האחרונה, לקחתם על עצמכם את האחריות לחיבור עם הקהילה דרך "קפה בלוקונים", טיולים מגבשים, שפשוט נהנינו לראות אתכם ביחד בהכנות לפוריום, שבסוף לא יצא לפועל, אבל ראינו את חלקכם בפעילות הזאת, וגם במסע י"ב, שבו הוכחתם את עצמכם כל יום מחדש. מאחלות לכל אחד ואחת מכם הצלחה בצבא, בשנת שירות או בכל דרך שתבחרו. תיעזרו אחד בשני ותמשיכו ללכת לפי הערכים שגדלתם עליהם.

אהבות המדריכות, **יהלי, מיקה ותומר**

חג מחזור

מולך, מהר מאוד גילינו שאין לנו סיכוי, החיך הממס שלך היה מגיע, מעלים את הוויכוח כלא היה, והניצחון תמיד נשאר בידיך...

העקשנות הזו, של הילדות, צמחה והפכה לתכונה נפלאה של בגרות. את ילדה חכמה בצורה יוצאת דופן וממוקדת מטרה. הכישרון האמנותי המופלא שלך, האהבה הגדולה שלך לקריאת ספרים והתשוקה ללמוד שפות הם רק חלק מהקסם שבך. כשיש הרבה כישרון, ההבדל האמיתי והחשיבות הגדולה הם ביכולת ההתמדה שלך וברצון הבלתי מתפשר להתקדם וללמוד. זה

המנוע האמיתי שלך, והוא זה אשר יביא אותך לכל פסגה שתבחר. לצד השאיפות וההישגים - החיך, החן והאופטימיות שלך - הם המתנה הגדולה מכולן. בדרך המיוחדת שלך, את מצליחה תמיד לאחד את הבית, להביא חום ולעטוף את כולנו באור מיוחד, אשר מלווה אותך בכל צעד. מאחלים לך שתמשיכי להאיר את הסביבה שלך, בדיוק כפי שרק את יודעת. שתישארי סקרנית, שתמשיכי ליהנות מספרים טובים, ללמוד שפות, לחקור עולמות חדשים ולנסוע למקומות המיוחדים והיפים ביותר בעולם שאת כל כך אוהבת.

תפרשי כנפיים, אביב. העולם מחכה לכל היופי, האופטימיות והאמנות שיש לך להציע לו. תזכרי שאנחנו תמיד כאן איתך, נהיה שם לצידך, בכל דרך אשר תבחרי, ברגעי ההצלחה וגם במהמורות אשר בדרך, תמיד איתך, תומכים ואוהבים.

אוהבים אותך ומאמינים בך תמיד,

אבא, אמא, נועם, תהל ומתן

אביה סער
הוריי אן-ניית וקובי

אביב יקרה ואוהבה, איזה רגע מרגש זה, לראות אותך מסיימת פרק משמעותי כל כך, ועומדת בפתחו של השביל הבא. מי שמכיר אותך באמת יודע, שהמיקוד והנחישות שלך הם לא דבר חדש. כבר מגיל אפס היית ילדה עקשנית, כזו שידעת בדיוק מה היא רוצה ויודעת לעמוד על שלה. גם כאשר ניסו לעמוד בעקשנות

איתי שלנו, מילים לא יכולות לכמת את מידת ההתרגשות שהתקופה הקרובה מביאה אל ביתנו.

כיצד ניתן לתאר את התחושות העולות, כשאנחנו מסתכלים עליך פוסע אל השלב הבא בעתידך? אתה ילדנו הבכור. הילד שהוציא אותנו למסע המטורף הנקרא הורות.

שפן הניסיונות לכל הטעויות שלנו בתחילת הדרך.

הילד, שאמר את המילה הראשונה, הלך את הצעד הראשון, עבר את החיסון ואת המחלה הראשונה, ובעיקר הראשון שלימד אותנו (ועדיין מלמד) מהי אהבה אינסופית.

אנחנו מסתכלים עליך ורואים בחור צעיר, חכם, ערכי ובוגר. לאורך כל השנים הללו הבאת לנו אינספור רגעים של נחת וגאווה. הוכחת שיש לך את היכולת להתמיד, להשקיע ולהתגבר על אתגרים.

ועכשיו, כשפרק אחד נסגר, פרק חדש ומרגש מתחיל...

אנחנו מאחלים לך שתמשיך לצעוד בביטחון ובסקרנות.

אל תפחד לחלום בגדול, להעז ולגלות עולמות ואנשים חדשים.

תזכור תמיד שאנחנו כאן מאחוריך - תומכים, אוהבים והכי גאים בך על כל צעד וצעד.

איתי שני
הוריי ליאת ואיתן

באהבה גדולה,

אבא, אמא, עומר ומאיה

חג מחזור

אייל שילון
הורי ילד ואבא

איילי שלנו, קצת קשה להכניס לדף את כל מי ומה שאתה, ילד עם כל כך הרבה צדדים טובים, כל כך הרבה עומק וכל כך הרבה אור. אתה כריזמטי, מנהיג וחכם בצורה יוצאת דופן, אתה רגיש עדין עם לב ענק ואינטליגנציה רגשית נדירה.

ילד שלנו, יש בך שילוב מיוחד של עוצמה ושקט, ביטחון וצניעות, רצינות לצד קסם, שכובש את כל מי שפוגש אותך. מאז שנולדת והפכת אותנו להורים, לימדת אותנו מה זו אהבה ונתינה שאין לה גבולות. לראות אותך גדל והופך לאדם שאתה היום זו אחת הזכויות הכי גדולות בחיינו. ילד פלא שלנו, אתה לא מפסיק להפתיע, לרגש ולסקרן.

יש בך רצון לתת, להתנדב ולעזור לאנשים שבאמת צריכים. יש בך סקרנות אינסופית מאז שהיית קטן, ויכולת נדירה ללמוד, ליצור ולהתפתח בכל דבר שמעניין אותך.

אתה מביא איתך יצירתיות, חשיבה עמוקה והמון כישרון, אם זה בעולם הצילום והעריכה, ואם זה בכל מה שקשור למחשבים, תכנות וטכנולוגיה. תמיד מדהים לראות איך אתה מצליח לעשות דברים ברמה כל כך גבוהה, ולהישאר תמיד צנוע, נעים ואמיתי.

עכשיו כשסיימת י"ב, אנחנו מאחלים לך שכל מטרה שתסמן לעצמך בעולם הזה תצליח להגשים.

שתמשיך ללכת בדרך שלך, בשקט שלך, באמונה ובחיוך.

שתבחר תמיד במה ובמי שעושים לך טוב וממלאים אותך באושר וצחוק.

אנחנו מאחלים לך בריאות, שמחה, אהבה והצלחות גדולות בכל מה שתחליט

לעשות בעתיד.

מאחלים לך שהחברויות היפות שבנית ילוו אותך ויגדלו איתך לאורך כל החיים, שתדע לשמור עליהן והן עליך. אנחנו אוהבים אותך בלי סוף וללא גבולות וגאים בך בכל ליבנו.

אמא אבא ומאיה

מורל שלנו, הילדה עם החיוך הנצחי!!!

נראה שרק אתמול נולדת.

מורל, כשמך כן את, מלאה בטוב לב, באור, ברוח טובה ובמידות יפות, שמאירות כל מקום שאליו את מגיעה.

עם סיום התיכון וצאתך לדרך חדשה בצבא, אנו מאחלים לך: בריאות, הצלחה, עשייה משמעותית ורגעים טובים שילוו אותך לאורך הדרך.

גאים בך כל כך, ומרגישים בני מזל שזכינו בבת ואחות

כמוך.

לאן שתלכי ומה שתעשי, תמיד תזכרי שיש לך משפחה שאוהבת אותך,

מאמינה בך, עומדת מאחוריך ותמיד כאן בשבילך.

אוהבים בכמויות, המשפחה

מורל פז
הורי ילד ואמא

חג מחזור

בן מוז
הור"י מריאנה ורנון

עלה והצלח, ילד אהוב שלנו. הדרך כולה שלך, ואנחנו פה כדי לראות אותך צועד בה בבטחה.

אמא, אבא, אמה וכל המשפחה

בן יקר ואהוב שלנו, היום, כשאתה מסיים פרק משמעותי כל כך בחיך ויוצא לדרך חדשה, הלב שלנו פשוט מתמלא בגאווה, תקווה וכמובן - אהבה אינסופית.

אנחנו מסתכלים עליך ורואים את הדרך המרשימה שעשית עד היום. הגאווה היא לא רק בהישגים שלך, אלא בעיקר במי שאתה: בערכים שלך, בטוב הלב, ברגישות וביכולת המופלאה שלך להתמודד עם אתגרים, לצמוח מתוכם ולהמשיך תמיד קדימה עם ראש מורם.

עכשיו, בן יקר, כשאתה ממשיך לפרק הבא בחיך, פרק של עצמאות, בחירות חדשות והזדמנויות, אנחנו רוצים לאחל לך שתלך בדרך הזו בביטחון ובאמונה מלאה בעצמך. תזכור תמיד להקשיב לקול הפנימי שלך, ללכת אחרי הלב, ולא לפחד לחלום בגדול. גם כשיש מהמורות בדרך או רגעים פחות פשוטים, דע שיש בך את כל העוצמה, החוכמה והכלים להתגבר ולהצליח.

אנחנו רוצים שתזכור תמיד, שהבית והלב שלנו הם העוגן הבטוח שלך. אנחנו תמיד כאן מאחוריך: תומכים, מקשיבים, מחבקים ומאמינים בך ללא תנאי, בכל בחירה ובכל נתיב שתבחר לצעוד בו.

מאחלים לך שהדרך החדשה תהיה מרתקת, מצמיחה, מלאה בחוויות טובות, באנשים נכונים ובהצלחות גדולות.

מילדה שובת לב לנערה עוצמתית, רגישה וחכמה. יש בך שילוב יוצא דופן של נחישות שקטה ואור גדול, שמקרין על כל מי שסביבך.

תמיד ידעת ללכת רק עם האמת שלך, להקשיב למצפן הפנימי ולא לוותר על מי שאת. עכשיו, כשאת עולה על מדים ומצטרפת למאמץ הלאומי בתקופה כל כך מורכבת, אנחנו יודעים, שתביאי איתך לצבא בדיוק את מה שתמיד אפיין אותך: בגרות ואחריות, לב רחב ויכולת נדירה לראות תמיד את האחר.

מאחלים לך במעמד זה:

שתמשיכי לרקוד את החיים ולהאמין בכוחות העצומים שיש בך. שתדעי למצוא את הטוב בכל מצב ולהיות השמש גם כשהשמים בחוץ מעוננים.

שתלכי בדרך שלך בגאווה ובביטחון ותזכרי שתמיד יש לך כאן בית מחבק ועוגן איתן.

השירות הצבאי יזמן לך רגעים שלא הכרת. חלקם יהיו רגעים של חברות עמוקה וחלקם רגעים של אחריות כבדה, והערכים שספגת הם שיעזרו לך לבחור בדבר הנכון לעשות.

אנחנו גאים בך, על מי שגדלת להיות, וסקרנים לראות מי עוד יזכה להנות מהזכות הגדולה - לקחת חלק לצידך במסע שלך.

צאי בשלום ושובי אלינו בשלום.

באהבה אינסופית,

אמא ואבא

אלי זמיר
הור"י נטעלי ואורי

אמי אהובה שלנו,

גם הרגע הזה הגיע, בו את מצטרפת למסלול המיוחד של בני ובנות המחזור שלך, בדרך לפרק חדש ומשמעותי.

הלב שלנו מתמלא בגאווה עצומה לראות אותך עומדת גם בפתח התחנה הזו, מוכנה ומזומנה לכל אתגר.

ראינו אותך צומחת כאן, בשבילי הקיבוץ, והופכת

חג מחזור

אביתר פריזר
הר"י חן וזלר

אביתר, "לא ברעש". יש אנשים שהנוכחות שלהם מגיעה ברעש, ויש שבונים אותה בשקט. אתה מהסוג השני. יש בך יציבות וביטחון, אתה עצמאי, צנוע וחבר טוב, שאוהבים להיות לידו. ויש גם רוח פרועה לפעמים, וטוב שיש בך גם את היכולת לפרוץ דרכים חדשות, כשצריך לחשוב ולעשות אחרת. עכשיו מתחיל פרק חדש, הגיוס לצבא ואיתו האחריות, האתגרים והבחירות שתעשה כאדם בוגר. אנחנו סומכים עליך שתפגוש אותם בדרך הייחודית שלך, עם אותו שקט בטוח, שמאפיין אותך ומשאיר פתח לספק, לסקרנות ולחשיבה עצמאית, לצד הרעות והיושרה שמלוות אותך תמיד. גאים בך ואוהבים אותך,

אמא ואבא

הילולי אוהבה שלנו, אנחנו מתרגשים להגיע איתך לרגע הזה, שהגיע הרבה יותר מהר ממה שחשבנו. שמחים לראות את הנערה שגדלת להיות: בוגרת, עצמאית ורגישה. בכל השנים שחלפו, הוכחת את החוזק והנחישות שלך להשיג את מטרותייך, להתמודד עם הצלחות וכישלונות ולא לוותר. מאושרים לראות אותך מוצאת את מקומך ודרכך מחוץ לאולם ההתעמלות ונפתחת לעולמות חדשים וטובים. מאחלים לך שתמשיכי לגלות את יכולותייך השונות, ובעיקר שתהני מהאתגרים המרגשים שתפגשי בדרכך. אנחנו בטוחים שהנחישות אשר מאפיינת אותך כל השנים, תשרת אותך גם בהמשך חייך במימוש השאיפות שלך.

מאחלים לך הרבה הצלחה בש"ש, שבה תוכלי לתת מעצמך לסביבה וגם להמשיך לגדול ולהתפתח. אל תשכחי שאנחנו תמיד פה בשבילך. אוהבים הכי בעולם, **אבא, אמא, מעיין, יובל ומתן**

הילה זרמאן
הר"י אירה וזלר

שבא אוהבה שלנו, בשעה זו, שאנו עומדים בדלת ומנופפים לך לשלום, והדאגה והגעגוע כבר מתמקמים לשהיית קבע בלב, אנחנו יודעים שאת מוכנה כבר לצאת אל העולם, שיש בך כל היכולות והרצון להתנסות ולהצליח. מביטחים להמשיך לעשות כל טעות אפשרית כהורים, לאהוב ללא תלות וגבול, ולחכות לך.

ההורים והאחים

עאל אנסקי
הר"י אורן וזלר

חג מחזור

נעמה לוי
הר"י שלם ויס

מתן וינקלר
הר"י גילי ולי

בובי שלנו, בתקופה הזו את מסיימת פרק משמעותי בחייך ומתחילה דרך חדשה. דרך שעוד לא מסומנת במלואה, ודווקא משום כך היא כל כך מתאימה לך. די מזמן למדנו שאת לא הולכת בשבילים, שכבר נסללו עבור אחרים. יש לך דרך משלך, דרך של מחשבה מקורית לצד רגישות עמוקה וחוכמה מיוחדת שהם רק שלך. לא תמיד היה קל למצוא את המקום שמתאים בדיוק למי שאת. לפעמים המסגרות היו צרות מדי בשביל הרעיונות שלך, בשביל הקצב שלך, בשביל האופן המיוחד שבו את רואה את העולם. אבל למדנו ממך שהצלחה אמיתית היא לא להיכנס לתבנית, אלא להישאר נאמנה לעצמך ולמצוא את המקום הנכון שלך. אנחנו מביטים בך היום בגאווה. לא רק על מה שהשגת, אלא בעיקר על מי שאת. על האומץ להיות שונה, על היכולת להתמודד עם אתגרים, על האור שאת מפיצה לסובבים ועל הכישורים יוצאי הדופן והסקרנות שמובילים אותך קדימה. איננו יודעים בדיוק לאן הדרך תיקח אותך, אבל אנחנו יודעים דבר אחד בוודאות: יש בך את כל מה שצריך כדי ליצור לעצמך את המקום הנכון, בזמן הנכון ובאופן שמתאים לך. צאי לדרך שלך. היא כנראה לא תמיד תהיה הדרך הרגילה, אבל היא תהיה שלך. ואנחנו מאמינים בה בכל הלב. אוהבים אותך ללא גבול ונהיה כאן תמיד: לעודד, להקשיב, לחבק, לשמוח איתך ולהחזיק את היד כשצריך.

אמא אבא וכל המשפחה

מתן תמיד ידענו שהרגע הזה יגיע. הרגע לו כל כך חיכית. לצאת לדרך, שאותה את תבחרי. נשיקה רכה על מצח וחיוך חזק ניתן לך לצידה לדרך. הכול כבר יש לך, ארוז ב"תיק" שמילאנו יחד עם השנים את מוכנה לצאת למסע! קבלי מאיתנו ברכה וצאי לדרך המסלול שרקמת בחלומותיך, שתסללי לעצמך בשנים. ברגל ימין, עם חששות (כי מותר) אך בלי פחד. כי לנו ברור שגם אם קשה לעיתים ומבלבל לפעמים יש בך את הכוחות! נסי לזכור זאת מפעם לפעם כשהיה מאתגר או קשה, אנחנו כאן תמיד מאחוריך, נהיה לך גב. אז שימרי לנו מקום בלו"ז הצפוף ומידי פעם תבואי לחיבוק, ממש כמו פעם כשהיית קטנה. ואנו נתפרק על חום גופך ונשימותייך רק קצת. באהבה אין סופית

אבא ואמא תומר וטל

חג מחזור

טלית ארבי
הור"י ליאת וינן

לעמית שלנו,
את יוצאת עכשיו לפרק חדש של עצמאות, עשייה וצמיחה.
יש בך שילוב נדיר של רגישות, כוח רצון והתמדה,
ואנחנו יודעים, שכל יעד שתסמני לעצמך תוכלי להגשים.
מאחלים לך להמשיך לחלום בגדול, להאמין בעצמך גם
כשקשה,
לא לפחד מאתגרים ולזכור, שהכוח האמיתי נמצא בלב,
בנחישות וביכולת שלך לא לוותר.
שנת השירות והצבא יפתחו לפניך עולם חדש של אנשים,
חוויית והזדמנויות.
תלכי בדרך שלך בביטחון, עם הערכים והטוב שמלווים
אותך תמיד.
אנחנו גאים על מי שאת היום,
ומתרגשים לראות את כל מה שעוד מחכה לך בדרך.
אמא ואבא

תום בן-זור
הור"י נעה וינן

תום אהובה שלנו,
בשנה החולפת, דייקת ומצאת את המקום שלך.
הדרכה בבית הילדים אחרי שנים של הדרכה בתנועת הנוער
ועבודה בגיל הרך.
סופי שבוע של טיולי שטח רגליים מאתגרים עם חוג טיולים.
גלישה על רולרבלידס וטיולי אופניים.
שומרת על כושר גופני ומרחיבה את מעגל ההיכרות שלך
עם בני נוער ברחבי הארץ.
שנת השירות במבואות עירון היא התחלה של יציאה לחיים
עצמאיים, של השפעה ומשמעות בחייהם של אנשים צעירים ממך,
שנה של רכישת ערך עצמי וביטחון במי ומה שאת לעצמך ולאחרים.
אנחנו נהיה כאן תמיד לתמוך, להקשיב, להאיר את הדרך, לשים דברים
בפרופורציות ולהזכיר, שלפעמים כל עכבה לטובה. לך יש את כוח הרצון,
הנחישות וההתמדה.
לכל מי שלאורך הדרך החינוכית ביגור, השפיע לטובה, תמך והאמין בך,
מטפלות, גננות, מדריכות ומדריכים, בבית הספר היסודי ובתיכון, תודה לכם
שהייתם שותפים לדרך.

תום,
תניחי לרגלייך ללכת
למקום
שליבך אוהב
פתחי ליבך לאהוב
את המקום
אליו רגלייך הולכות
(בהשראת תפילת הדרך / תמר דבדבני)
אנחנו אוהבים אותך מאוד,

אמא ואבא, מיקי, גידי, ליבי וטבת

חג מחזור

את יודעת להקשיב, לייעץ, להיות שם ולתת לכל מי שסביבך תחושה שהוא חשוב ונראה.

יש בך עומק מיוחד, את מביאה נקודות מבט מעניינות, שונות, חכמות, כאלה שגורמות לעצור רגע ולחשוב.

ובאותה נשימה, את גם יוצרת וגם חוקרת:

מצליחה בעולם התיאטרון: ברגש, בהבעה, בנוכחות,

ובמקביל בעולם הכימיה: בדיוק, בחשיבה, בסקרנות.

שילוב כל כך ייחודי של לב ומוח, של יצירה ודיוק, שזה פשוט את.

את יפה מבפנים ומבחוץ, עם חוש אסתטי עדין, אהבה לשמחה, לאנשים, לחיים.

את יודעת לחגוג, לשמח, להרים ולהפוך כל רגע למשהו קצת יותר מוצא.

ועכשיו, כשאת בוחרת להמשיך לשנת שירות, אנחנו רואים שוב בדיוק מי את:

לב שמבקש לתת, להשפיע, להיות שם עבור אחרים באמת.

אין לנו ספק שגם שם תאירי, תחברי, ותשאירי חותם עמוק של טוב.

נטלי אהובה,

מאחלים לך להמשיך להיות בדיוק מי שאת, להקשיב ללב שלך, להעז, לגדול, לאהוב, ולצעוד בעולם עם האור שלך.

ואנחנו, תמיד כאן,

גאים בך עד עומק הלב, מתרגשים ממך בכל יום מחדש,

ומחכים לצעוד איתך בדרך החדשה שלך.

אוהבים אותך עד הכוכבים ובחזרה.

אמא, אבא, הילה ודולב

נטלי זק
הי"י אסתי ורית

נטלי אהובה שלנו,

היום את מסיימת י"ב, אבל זה הרבה יותר מסיום של בית ספר.

זה סיפור של דרך. של ילדה שגדלה לנערה בוגרת כל כך, עם לב רחב, עיניים טובות, ויכולת נדירה לראות אנשים באמת.

את מגנט של טוב לב. אנשים נמשכים אלייך, כי יש בך אמת, חום, ונוכחות שמרגיעה ומחברת.

לבן הקטן שלנו

איזה ענק אתה!

עשית בגרות בהצלחה (ותודה לשירית).

ובר מצווה מדהימה (ותודה לרב גבי).

ונפרדת מסבתא.

ועלית וירדת, וטסת (טסת ראשון!).

ועברת את בנימין ודניאל.

ומצאת אהבה.

ותיקנת מה שקלקלת

וקמת ממקום שנפלת

ולמדת, וצמחת ויפית.

ובזכותך אנחנו

צוחקים ומחבקים יותר

אחד את השני.

באהבה

סבינה וגדי

ארי רביה
הי"י סבינה וגדי

חג מחזור

מוריה יעקובי
הזרתי ארנה ואורן

תהיי את, תמשיכי לחלום, ואל תפסיקי
אף פעם לחקור את העולם ואת עצמך.
אנחנו כאן מאחוריך, תמיד, גאים בך
כל כך ומחכים לראות את כל הדברים
הנהדרים שעוד תשיגי.
אמא ואבא אוהבים אותך המון,

לבת האהובה שלנו,
אנו מתרגשים שהגענו לרגע הזה. אנחנו מסתכלים עלייך היום,
עומדת בפתח סיום כיתה י"ב, ומתמלאים גאווה והתרגשות.
את יוצאת לדרך חדשה, עצמאית ובוגרת, ואנחנו רוצים לאחל
לך שהמסע הזה יהיה בדיוק כמו שאת: מלא עוצמה, כישרון
ולב ענק.

את עומדת להתחיל שנת שירות, ואנחנו מאחלים לך שהיא
תהיה שנה של גילוי עצמי. אנחנו מקווים שתמצאי בה משמעות
עמוקה, שתפתחי ותלמדי על עצמך דברים חדשים בכל יום. אנחנו
בטוחים שתהיי מדהימה עם החניכים שלך; היכולת שלך לתת מעצמך
ולהקשיב היא מתנה גדולה, ואנחנו יודעים שתשפיעי עליהם ותתרמי לחברה
בדרכך המיוחדת.

אנחנו מאחלים לך שבתוך כל העשייה הזו, לעולם לא תשכחי את מה שעושה
לך טוב. תמשיכי לנגן על תופים, להוציא את האנרגיות שלך, ליצור קצב
וליהנות מהמוזיקה שזורמת בך. אל תוותרי על התחביבים והדברים שאת
אוהבת הם אלו שנותנים לך את הכוח להמשיך.

אחרי שנת השירות מחכה לך פרק משמעותי בשירות הצבאי, ואנחנו כבר
עכשיו מאחלים לך המון הצלחה גם שם. דעי שתמיד יש סיבה לכל דבר שאת
עושה ולכל צעד שאת בוחרת לקחת, גם כשזה לא תמיד נראה ברור באותו
הרגע. תסמכי על האינטואיציות שלך, תאמיני בערך של העשייה שלך, ותזכרי
תמיד שכל התנסות היא אכן בניין לחיים המופלאים שאת בונה לעצמך.

לאן פנינו

צה"ל

אביתר פרידר / חטיבת הצנחנים
אייל שימשי / גלי צה"ל
אמי זמיר / הגנה אווירית
ארי רביב / חיל הים
בן עוז
מורל פז
איתי שני

שנת שירות

אביב סער / כפר הנוער עיינות
הילה גרטמן / קיבוץ ניצנים
מוריה יעקובי / מסלול לביאה, חריש
מתן וינקלר / כפר חקלאי כדורי
נטלי זך / פנימיית הדסים, אבן יהודה
עמית ורדי / ניצנה
שבא לנסקי / חוה חינוכית קיבוץ יזרעאל
תום בן-דור / מוסד חינוכי מבואות עירון

חופע סיום שנה בסטודיו-יאנה יאנה פוליאק גרודמן

"על הבמה לא זוכרים רק צעדים מושלמים. זוכרים את מי שרקד מכל הלב".

יש אנשים שרואים את מה שקורה על הבמה. ואני רואה גם את כל מה שקורה מאחוריה.

תודה לכם, ההורים היקרים, על האמון, על הליווי, על התמיכה הבלתי פוסקת ועל הדרך שאנחנו צועדים בה יחד. תודה שאתם מביאים את הילדים לכל חזרה - בחום הכבד, בגשם, וגם בתקופות של חוסר ודאות ומלחמה. אתם מאפשרים להם להמשיך לרקוד, ליצור, לחלום ולהרגיש, שיש מקום בטוח שבו הלב יכול לנשום.

אני מרגישה, שהסטודיו שלנו עטוף באהבה. לא רק בזכות הילדים המופלאים, אלא גם בזכותכם - ההורים, שאתם חלק בלתי נפרד מהמשפחה שלנו.

ויש עוד אנשים שבלעדיהם כל זה פשוט לא היה קורה.

השנה אנחנו נפרדים באהבה גדולה מליהיא איילון - ליקי שלנו.

ליקי הייתה עבור סטודיאנה הרבה יותר ממורה להיפ הופ. במשך שנים היא הובילה את קבוצת הבוגרות במקצועיות,

השנה בחרו הילדים בעצמם את נושא המופע: "הכי ישראלי". זו הייתה הבחירה שלהם, מתוך רצון לומר בקול ברור, שגם הם מרגישים שייכות, תקווה וגאווה, ושעם ישראל חי. הם בחרו את השירים הישראליים שנגעו לליבם, ודרך שפת הגוף, המחול המודרני, הבלט הקלאסי וההיפ הופ סיפרו את הסיפור שלהם לקהל - סיפור של אהבה, של חיבור ושל בית.

כשאני מביטה בהם היום, אני רואה איזו דרך הם עברו. הם גדלו כרקדנים, התחזקו בתנועה, העמיקו את ההבנה של הגוף, למדו להקשיב, לעבוד יחד ולהיות להקה אחת. ובמקביל, כל אחת ואחד מהם ממשיכים לגלות את הקול הייחודי שלהם דרך התנועה.

אני מאמינה שהדרך שלנו רק מתחילה. נמשיך לצמות, ללמוד, לחלום ולהעז - יחד כחברים וכקבוצה, וכל אחת ואחד גם במסע האישי שלו. כי כשהלב פתוח, העבודה קשה והאהבה גדולה - השמיים הם באמת הגבול.

מאיה שמש, שכבר שנים מלווה את ילדי הגנים במסירות ובחיוך, אריאל אדלר, נעה בניסטי, עפרי שפיגלר, צרויה אוחנה, אסי שניידר, נופר מלכין, אלכס גרודמן, דניאל שוסטר, נגה שביט, לורי נויפלד, מיקה חנוכה. וברוכות הבאות המצטרפות החדשות בחודשיים האחרונים: טוהר אשכנזי ורוני ליבנה.

כל אחת מכן מביאה איתה לב גדול, אחריות, דוגמה אישית ואהבה אמיתית לילדים. אתן לא רק עוזרות ללמד צעדים - אתן מחנכות, מחבקות, מקשיבות ומעניקות ביטחון. כך מגדלים דור חדש של מדריכות - דור שגדל על ערכים, על אחריות, על חברות ועל נאמנות לסטודיו.

זה החלום שלי. לראות את הילדות שגדלו כאן הופכות לנשים צעירות, שממשיכות את הדרך, חוזרות אל הסטודיו כמורות, ומעבירות לדור הבא את אותה אהבה שקיבלו בעצמן.

אין מתנה גדולה מזו, ואין גאווה גדולה מזו.

במסירות ובאהבה אינסופית. היא לימדה טכניקות מורכבות, אתגרה את הרקדניות, דחפה אותן קדימה והאמינה בכל אחת מהן.

ליק, הכוריאוגרפיות שלך הן מהיפות שראינו, מלאות עוצמה, יצירתיות ונשמה. תודה על כל מה שנתת לסטודיו, על הדרך, על ההשראה ועל הלב הגדול.

מאחלים לך המון הצלחה בדרכים החדשות שלך. ותזכרי, הבית שלך תמיד יישאר כאן. הדלת של סטודיאנה תמיד תהיה פתוחה עבורך, ואנחנו תמיד נחכה שתחזרי לבקר.

תודה גדולה גם לדניאל גרודמן, המורה להיפ הופ של תלמידי כיתות ג'-ח', על ההשקעה, על האנרגיה, על הסבלנות והאהבה לילדים. תודה שאת תמיד שם בשבילי, מסדרת, מנהלת, מחנכת, תומכת, אוהבת. תודה בת נהדרת שלי.

ותודה ענקית לצוות המדריכות והעוזרות שלנו:

עמותת "מצולות" מתארכת בבריכה

ביגור, בוקר בשבוע, לצורך הקורסים המיוחדים לבני נוער. העמותה הינה מיזם ייחודי בעולם הצלילה בישראל ובעולם, ללא מטרת רווח, המבקש לקיים תוכניות חינוך והעצמה של בני נוער, כולל אוכלוסיית נוער בסכנת נשירה ואוכלוסיות בעלות צרכים מיוחדים. המוטו הוא "בכוחו של האדם לעצב את הים, ובכוחו של הים לעצב את האדם". נוער יגור מוזמנים להצטרף לקבוצות הקיימות, או לפתוח קבוצה מקומית. בעבר השתתפה בקורס **ידן זן אורון**, של יובל וליאת, (היום בת 18, מסיימת שנת שירות): "השתתפתי בקורס הצלילה של עמותת מצולות בשנת 2023 ובשנת 2025,

דרך המגמה בתיכון שבו למדתי, "תיכון חברתי חיפה". זו הייתה אחת החוויות המשמעותיות שעברתי, גיליתי שהים יכול ללמד ולהעצים. הצלילה דרשה ממני לעצור, להקשיב לעצמי, להתמודד עם פחדים ולהישאר רגועה גם ברגעים מאתגרים. כל צלילה חיזקה אצלי את תחושת המסוגלות והביטחון, ממליצה על זה לכולם."

אנחנו עדיין על המפה

עומרי צירלין, עוזר מאמן נבחרת העתודה (עד גיל 20) לנשים בכדורסל, אחרי הישג שיא לכדורסל הנשים הישראלי: מדליית כסף באליפות אירופה. הבנות בכחול לבן אמנם הפסידו 79:66 לצרפת בקרב על התואר, אך סיימו טורניר בלתי נשכח עם מדליית הכסף ההיסטורית, ההישג הגדול ביותר של כדורסל הנשים הישראלי בכל הזמנים. (ynet)

עומרי: לא הצלחנו להתמודד עם הצרפתיות מבחינה גופנית כמו שרצינו. יש להן יתרון פיזי ואתלטי מובהק. הבנות שלנו נלחמו עד הסוף ואנחנו גאים בהן. בשבילי זאת היתה חוויה מדהימה, להשתתף בטורניר בזמנים אלה במדינה. הגאווה לייצג את המדינה התגברה והתחזקה עוד יותר מהרגיל, כשהתורכיות יצאו בהפגנות בזמן "התקווה".

ייצגנו את המדינה בכבוד! ברמה המקצועית הגבוהה ביותר. אפשר להגיד שזה מסוג החוויות של פעם בחיים. קשה לי לדמיין שסיטואציה כזו יכולה לחזור.

קפה "בנועם" ז"ל

לפני זה היה "עוגות איריס", הזכור לטוב, מפנה מקום להרחבת מתחם "כרמלה". זכרון מתוק וצביטה בלב, למי שאהב את המתוקים, ולמי שנועם, חני ורודי! נכנסו לו ללב. "קפה בנועם" נהרס.

קיץ בגן אורן

כמו בכל שנה, במהלך ימות הקיץ החמימים, הבוגרים בגן אורן מארגנים לכל ילדי הגן פעילויות שיא חוויתיות במיוחד. יום מסעדה ויום בועות סבון, יום מטפלת, ויום מונדיאל ספורטיבי במיוחד.

השבוע חגגנו ונהנינו במסיבת פיג'מות סוערת. את מנוחת הצהריים הקצרה והשגרית הפכו הבוגרים למסיבה לתפארת עם נעימות מרגיעות לגוף ולנשמה, סיפורים מרתקים על אמא אדמה ומשחקי ילדות של פעם, שוקו ועוגיות, שיהיה טעים ומתוק, כל זאת ועוד ליצירת חוויות וזכרונות לעתיד הרחוק.

